

YHDENVERTAISUUS- JA TASA-ARVOLAUTAKUNTA/Jaosto

Pysäköinti, sopimusehdot, valvontamaksu, äidinkieli, välitön syrjintä

Diaarinumero: YVTLTK/7XX/2019

Antopäivä: XX.XX.2020

Äidinkieleltään ruotsinkielinen hakija katsoi, että hänen kielellisiä oikeuksiaan oli loukattu ja että hän oli tullut syrjityksi kielensä perusteella, kun hänelle oli määrätty yksityisen yhtiön alueelle pysäköimisestä valvontamaksu virheellisestä pysäköinnistä, vaikka maksun perusteena ollut sopimusehto oli ilmaistu vain suomen kielellä, jota hän ei ollut ymmärtänyt.

Hän oli pysäköinyt autonsa alueelle, jossa hän oli nähnyt opastetaulun, jonka teksti oli suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Hakija ymmärsi näistä kielistä ruotsia ja englantia. Opastetaulun alle sijoitetuissa lisäkilvissä oli ollut tekstiä, joka oli ainoastaan suomeksi ja josta ilmeni, että pysäköintiin tarvittiin lisäksi erillinen vieraslupa. Hakijalla ei ruotsinkielisenä ollut tosiasiallista mahdollisuutta ymmärtää opastetaulua lisäkilpineen niiltä osin, kun kilvessä oli vain suomenkielistä tekstiä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta totesi, että pysäköinninvalvontayhtiön virallisia asiointi- ja tiedottamiskieliä olivat suomi, ruotsi ja englanti ja katsoi, että vastaaja ei ollut esittänyt hyväksyttäviä perusteluja sille, miksi valvontamaksun määräämiseen johtaneesta sopimusehdosta ei ollut tiedotettu kuin yhdellä sen käyttämistä kielistä. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta totesi, että vastaajan menettely olla antamatta tietoja hyväksyttävän pysäköinnin edellytyksistä kielellä, joka oli yrityksen käyttämä kieli, ei perustunut lakiin.

Vertailukelpoisessa tilanteessa asiassa olivat henkilöt, jotka ovat saaneet vastaajalta tiedon olennaisista hyväksyttävän pysäköinnin edellytyksistä jollain sen käytössä olevista asiointikielistä, jota henkilö ymmärtää.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että vastaaja oli pysäköinnin valvontaa alueella harjoittaessaan kohdellut hakijaa tämän äidinkielen perusteella epäsuotuisammin kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevia tai olleita henkilöitä määrätessään tälle valvontamaksun ehtojen vastaisesta pysäköinnistä siten, että häntä oli välittömästi syrjitty kielen perusteella.

Lautakunta kielsi vastaajaa uusimasta hakijaan kohdistamaansa syrjivää menettelyä.

(Lainvoimainen)

Asian tausta

Hakija on äidinkieleltään ruotsinkielinen. Hakija on pysäköinyt ajoneuvonsa yksityiselle alueelle, jolla pysäköinnin valvontaa harjoittaa vastaajayritys. Hakija on saanut alueelta

niin sanotun valvontamaksun. Pysäköintialueelle saavuttaessa on ollut opastetaulu, jossa on suomeksi, ruotsiksi sekä englanniksi seuraavat tekstit:

- "Vieraspaikat"
- "4 h (7-23)"
- "Pysäköinti sallittu ainoastaan merkityille paikoille"
- "Ehtojen vastaisesta pysäköinnistä veloitetaan valvontamaksu (60 €)"
- "Pysäköimällä hyväksyt ehdot"

Tämän lisäksi opastetaulun alla on ollut kolme lisäkilpeä, joissa on ainoastaan suomeksi seuraavat tekstit:

- "Pysäköinti edellyttää aina vierasluvan"
- "Vain Xtie 2 asukkaille"
- "Vieraille"

Vastaaja on tutkinut hakijan pyynnöstä uudelleen valvontamaksun perusteet, mutta ei ole löytänyt aihetta peruuttaa maksua. Perusteena maksulle on ollut se, että hakija on pysäköinyt autonsa yksityiselle pysäköintialueelle, jonne pysäköintiin on edellytetty voimassa olevaa tätä tarkoitusta varten myönnettyä pysäköintilupaa, jonka on tullut olla esillä ajoneuvossa. Hakijalla ei ole ollut edellä tarkoitettua lupaa esillä ajoneuvossaan, minkä johdosta hänelle on annettu valvontamaksu.

Hakijan vaatimukset

Hakija on pyytänyt, että yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta kieltää vastaajaa syrjimästä häntä jatkossa.

Hakijan vaatimusten perusteet

Hakija on ruotsinkielinen ja katsoo, että hänen kielellisiä oikeuksiaan on loukattu ja että hän on tullut syrjityksi kielensä perusteella.

Hän oli pysäköinyt autonsa alueelle, jossa hän oli nähnyt edellä kuvatun opastetaulun. Opastetaulun teksti oli suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Hakija ymmärsi näistä kielistä ruotsia ja englantia. Opastetaulun alle sijoitetuissa lisäkilvessä oli ollut tekstiä, joka oli ainoastaan suomeksi ja josta ilmeni, että pysäköintiin tarvittiin lisäksi erillinen vieraslupa. Hakijalla ei ruotsinkielisenä ollut tosiasiallista mahdollisuutta ymmärtää opastetaulua lisäkilpineen niiltä osin, kun kilvessä oli vain suomenkielistä tekstiä.

Verrattuna isokokoiseen opastetauluun, jossa oli ollut teksti kummallakin maan virallisella kielellä, lisäkilpi oli ollut pieni ja erillinen, ja siinä oleva teksti oli ollut vain suomen kielellä. Tämä johti harhaan, sillä luettuaan isokokaisen opastetaulun, hakijalle oli muodostunut käsitys siitä, että hän oli tutustunut kaikkiin tarvittaviin tietoihin.

Vastaajan mukaan taloyhtiön asukkaiden velvollisuutena oli ilmoittaa saapuvalla vieraalleen vierasluvan tarpeesta. Jos vieras ei kuitenkaan ymmärtänyt suomenkielistä vaatimusta, ei hän ymmärtänyt pyytää myöskään vieraslupaa. Asukas ei iän, terveyden tai muista syistä välttämättä huomannut kysyä vieraalta, tarvitsiko tämä mainittua lupaa.

Jatkossa vastaavat epäselvyydet voitaisiin välttää lisäämällä kylttiin lisätiedot maan molemmilla virallisilla kielillä.

Vastaajan vastaus

Vastaaja on kiistänyt menetelleensä syrjivästi.

Vastaajan vastauksen perusteet

Hakemuksessa tarkoitettussa kohteessa ei ollut kiinteistönomistajan päätöksen mukaisesti yleistä kaikille vapaata pysäköintiä. Alueelle sai pysäköidä vain vuokraamalla parkkiruudun tai saamalla kiinteistön asukkaalta erillisen vieraspysäköintiluvan. Vieraslupakäytäntö oli informoitu kiinteistön asukkaille asuntoihin jaetuilla tiedotteilla, ja kiinteistönomistaja oli jakanut asukkaille erillisen vieraalle annettavan vieraslupan. Kiinteistön asukkaan vastuulla oli antaa vieraalleen pysäköintilupalipuke vierailun ajaksi autoon asetettavaksi.

Kiinteistönomistajan sääntöjen mukaan kiinteistön alueen vieraspaikoille ei saanut pysäköidä henkilö, joka ei ollut menossa kyseisen kiinteistön vieraaksi ja joka ei tästä syystä voinut saada vieraslupaa. Vieraslupakäytäntö oli jo lähtökohtaisesti asia, jota ei voinut kattavasti kertoa sellaiselle, joka ei ollut menossa kyseiseen kiinteistöön. Vain talossa todellisuudessa asuva asukas saattoi kertoa vieraalleen käyttöön otetusta vierasluvasta ja vaatimuksesta asettaa se vieraan autoon vierailun ajaksi. Kyseisen talonyhtiön asukkaat osasivat vieraaksi tulevalle vieraalleen asian etukäteen kertoa kielellä, jota he keskenään ymmärsivät. He osasivat myös varautua antamaan vieraslupansa vieraalleen.

Suomessa oli useita kiinteistöjä, joissa oli informatiivisia opasteita ja kylttejä vain suomeksi. Kiinteistön alueelle saavuttaessa kaikki kykenivät kuitenkin näkemään vastaajan pysäköinninvalvonnasta kertovat opasteet suomeksi, ruotsiksi sekä englanniksi. Tärkeää oli, että kyltitys ja muu opastus oli selkeästi näkyvillä. Tällöin henkilöt, jotka eivät ymmärtäneet kyltin sanomaa tai symboliikkaa, voivat ottaa siitä selkoa ennen autolta poistumista.

Kyltitys ja asukkaille annettu muun ohjeistus oli riittävä niin, että taloyhtiön asukkaan vieraaksi tulevat ymmärsivät laittaa autoonsa kiinteistönomistajan vaatiman vieraspysäköintiluvan.

Esittelijän esitys

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo vastaajan syrjineen hakijaa kielen perusteella ja kieltää vastaajaa uusimasta hakijaan kohdistunutta syrjintää.

Kysymyksenasettelu

Asiassa on kysymys siitä, onko vastaaja syrjinyt hakijaa hänen kielensä perusteella.

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Yhdenvertaisuuslakia (1325/2014) sovelletaan sen 2 §:n 1 momentin mukaan julkisessa ja yksityisessä toiminnassa.

Yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentin mukaan syrjintä muun ohella kielen perusteella on kielletty.

Välittömänä syrjintänä pidetään yhdenvertaisuuslain 10 §:n mukaan sitä, jos jotakuta kohdellaan henkilöön liittyvän syyn perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta on kohdeltu, kohdellaan tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Yhdenvertaisuuslain 11 §:n 1 momentin mukaan erilainen kohtelu ei ole syrjintää, jos kohtelu perustuu lakiin ja sillä muutoin on hyväksyttävä tavoite ja keinot tavoitteen saavuttamiseksi ovat oikeasuhtaisia. Pykälän 2 momentin mukaan erilainen kohtelu on kuitenkin oikeutettua siinäkin tapauksessa, että kohtelun oikeuttamisperusteista ei ole säädetty, jos kohtelulla on perus- ja ihmisoikeuksien kannalta hyväksyttävä tavoite ja keinot tavoitteen saavuttamiseksi ovat oikeasuhtaisia.

Yhdenvertaisuuslakia koskevan hallituksen esityksen mukaan epäsuotuisalla kohtelulla viitataan sellaiseen menettelyyn, joko tekoon tai laiminlyöntiin, jolla menettelyn kohde asetetaan muihin nähden huonompaan asemaan. Kyse voi siten olla esimerkiksi rajoitusten, vaatimusten, rasitteiden tai velvoitteiden asettamisesta vain tietyille henkilöille tai henkilöryhmälle samoin kuin esimerkiksi jonkin yleisesti saatavilla olevan etuuden, palvelun tai oikeuden epäämisestä tai rajoittamisesta. Vaatimus tilanteiden vertailukelpoisuudesta viittaa siihen yleiseen periaatteeseen, että ihmisiä on samanlaisissa tapauksissa kohdeltava samalla tavalla. Jotta tilanteet olisivat säännöksessä tarkoitettussa mielessä vertailukelpoisia, tulee niiden olla rinnastettavissa toisiinsa oikeudellisesti merkityksellisten seikkojen osalta. (HE 19/2014 vp s. 70.)

Hallituksen esityksen mukaan syrjinnän kieltö ei edellytä, että jokaista on aina kohdeltava täsmälleen samalla tavalla. On esimerkiksi selvää, että elinkeinonharjoittaja voi palvella asiakkaitaan eri kielillä tämän olematta syrjintää. Syrjintäkiellosta ei toisaalta myöskään johdu velvollisuutta kohdella ihmisiä eri tavoin näiden henkilökohtaisten tarpeiden edellyttämällä tavalla, jollei kyse ole ehdotetun lain 15 §:ssä tarkoitettusta vammaisen henkilön tarvitsemasta kohtuullisesta mukautuksesta. Syrjintäkiellosta ei esimerkiksi johdu elinkeinonharjoittajalle velvollisuutta tarjota palveluita kaikilla asiakkaiden käyttämillä kielillä. Syrjinnästä sen sijaan voisi olla kyse, jos elinkeinonharjoittaja kieltäytyy ylipäättään palvelemasta, käytettävissä olevillaan kielillä, henkilöä tämän äidinkielen vuoksi. (HE 19/2014 vp s. 70.)

Asian arviointi

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan toimivalta koskien hakijan vaatimuksia

Hakija on vaatinut, että yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta lausuu siitä, ovatko hakijan perustuslaissa turvatut kielelliset oikeudet toteutuneet hakemuksessa kuvatussa tilanteessa siten kuin perustuslaki edellyttää.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta valvoo yhdenvertaisuuslain noudattamista mainitun lain 18 §:n nojalla. Lautakunta voi yhdenvertaisuuslain 20 §:n nojalla toimivaltansa puitteissa muun ohella kieltää asianomaista jatkamasta tai uusimasta syrjintää.

Yhdenvertaisuuslain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on muun muassa tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeusturvaa. Hallintolain 7 §:n 1 momentin mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti. Hallintolakia koskevan hallituksen esityksen mukaan palveluperiaate ja viranomaisen tehtävien tuloksellinen hoitaminen merkitsevät sitä, että asiointi tulee voida tapahtua sekä hallinnossa asioivan että viranomaisen kannalta mahdollisimman nopeasti, joustavasti ja yksinkertaisesti sekä kustannuksia säästäten (HE 72/2002 vp s. 57).

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että se voi tutkia hakijan hakemuksen vaatimuksena kieltää vastaajaa jatkamasta tai uusimasta syrjintää ja siten kysymyksenä siitä, onko vastaaja syrjinyt hakijaa yhdenvertaisuuslaissa tarkoitetulla tavalla.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa selvyiden vuoksi, että sillä ei ole toimivaltaa ratkaista yksityisen pysäköinninvalvonnan valvontamaksun perumista koskevaa asiaa. Lautakunta voi edellä todetusti tutkia asian ainoastaan siltä osin, onko asiassa kyse hakijan syrjinnästä yhdenvertaisuuslaissa kielletyllä tavalla.

Yksityisalueella pysäköinnistä

Yksityiselle alueelle pysäköinti ilman kiinteistön omistajan tai -haltijan lupaa on kielletty. Yksityiselle alueelle pysäköintiä valvovat usein yksityiset pysäköinnin valvojat. Virheellisestä pysäköinnistä yksityiselle alueelle seuraa yleensä yksityisen pysäköintiä valvovan yrityksen määräämä valvontamaksu, jonka suuruudesta ja ohjeista on ilmoitettu pysäköintipaikan yhteydessä. (Liikenneturva, <https://www.liikenneturva.fi/fi/liikenteessa/saannot-ja-liikennemerkki#33abdcea>, käyty 30.11.2020.)

Korkeimman oikeuden yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevan ratkaisun KKO 2010:23 mukaan kiinteistön omistajalla ja haltijalla on oikeus määrätä omistamansa tai hallitsemansa alueen käytöstä, jollei sitä ole laissa kielletty. Tieliikennelain (tuolloin voimassa olleen) 28 §:n 2 momentin yksityiselle alueelle pysäköintiä koskevat säännökset eivät estä kiinteistön omistajaa tai haltijaa määräämillään ehdoilla sallimasta pysäköintiä alueellaan eivätkä siten myöskään tekemästä sopimusta siitä, millä ehdoilla sen omistamalle alueelle saa pysäköidä ja mitä sopimuksen ehtojen rikkomisesta seuraa (KKO 2010:23, kohta 9).

Tuomiossaan korkein oikeus katsoi, että kun kysymyksessä oleva alue oli ollut kattavasti merkitty opastetauluilla, joista oli selvinnyt alueella noudatettavat pysäköinnin ehdot, niiden rikkomisen seuraamus ja sitoutuminen ehtoihin pysäköimällä, ajoneuvon kuljettajan oli katsottava tulleen tietoiseksi siitä, että

kysymyksessä on yksityinen alue, jolla pysäköinti on kielletty ja että kiellon vastaiseen pysäköintiin liittyy 40 euron suuruinen valvontamaksu. Kuljettajalle, joka oli kiellon vastaisesti halunnut pysäköidä ajoneuvonsa alueelle, voitiin näissä olosuhteissa asettaa sopimukseen perustuva velvollisuus valvontamaksun suorittamiseen. (KKO 2010:23, kohta 15.)

Vastaaajan menettelyn arviointi

Syrjintäolettamien syntyminen

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan vireillepanijan on syrjintää tai vastatoimia koskevaa asiaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa käsiteltäessä esitettävä selvitystä seikoista, joihin vaatimus perustuu. Jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Syrjintäolettaja syntyy, jos vireillepanijan esittämien tai muiden asiaa käsiteltäessä esiin tulleiden seikkojen perusteella voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun. Ensisijaisesti vireillepanijan on esitettävä sellaista näyttöä tapahtumien kulusta tai muusta tosiseikastosta, jonka perusteella asiaa objektiivisesti arvioiden voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun. Pelkkä väite tai epäily syrjinnän tai vastatoimien kiellon rikkomisesta ei riitä olettamien syntymiseen. (HE 19/2014 vp, s. 93)

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että kielilakia ei sovelleta lain 3 §:n perusteella yksityisten yritysten toimintaan. Vastaaaja on yksityinen elinkeinoharjoittaja, johon ei sovelleta kielilaissa tarkoitettuja kansalliskieliä koskevia yksityishenkilön kielellisiä oikeuksia. Myöskään osakeyhtiölaissa ei säädetä osakeyhtiöiden toiminnassa käytettävistä kielistä.

Edellä on jo todettu, että elinkeinoharjoittaja voi palvella asiakkaitaan eri kielillä tämän olematta syrjintää. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta on aiemmin 11.6.2018 antamassaan ratkaisussa asiassa 286/2017 katsonut, että vastaajayhtiö oli syrjinyt hakijaa välittömästi hänen kielensä perusteella, kun asunto-osakeyhtiön isännöitsijä ei ollut vastannut englanninkielisen hakijan isännöitsijälle lähettämiin sähköpostiviesteihin englannin kielellä, vaikka englanti oli saadun selvityksen mukaan yksi yhtiön asiointikielistä.

Tässä asiassa vastaajalta saadun selvityksen perusteella niille alueille saavuttaessa, joilla vastaaja harjoittaa pysäköinnin valvontaa, on valvonnasta kertova opastetaulu suomeksi, ruotsiksi sekä englanniksi. On siis katsottava, että vastaajan asiointi- ja tiedottamiskieliä ovat suomi, ruotsi ja englanti.

Riidatonta on kuitenkin, että alueen opasteet ovat osin vain suomeksi. Vastaaaja on vedonnut käytössä olleeseen vieraslupakäytäntöön. Tältä osin on todettava, että tästä käytännöstä, joka on ollut sallitun pysäköinnin olennainen ehto, on kerrottu pienemmässä opastaulussa ainoastaan suomeksi. Hakija onkin katsonut opastuksen olleen tältä osin harhaanjohtavaa, sillä hän on olettanut valvontamaksun määräämiseen johtavien olennaisten sopimusehtojen ilmenevän kokonaisuudessaan suuremmasta opastaulusta, jossa ehdot on ilmoitettu kolmella eri kielellä. Hakija on katsonut, ettei hänellä

ruotsinkielisenä ole ollut tosiasiallista mahdollisuutta ymmärtää opastetaulua lisäkilpineen niiltä osin, kun lisäkilvessä on ollut vain suomenkielistä tekstiä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että vastaaja ei ole esittänyt hyväksyttäviä perusteluja sille, miksi valvontamaksun määrittämiseen johtaneesta sopimusehdosta ei ole tiedotettu kuin yhdellä sen käyttämistä kielistä. Asiassa on syntynyt objektiivisesti arvioiden perusteltu oletus siitä, että vastaaja on pysäköinnin valvontaa alueella harjoittaessaan kohdellut hakijaa tämän äidinkielen perusteella epäsuotuisammin kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevia tai olleita henkilöitä määrätessään tälle valvontamaksun ehtojen vastaisesta pysäköinnistä. Vertailukelpoisessa tilanteessa käsillä olevassa asiassa ovat henkilöt, jotka ovat saaneet vastaajalta tiedon olennaisista hyväksyttävän pysäköinnin edellytyksistä jollain sen käytössä olevista asiointikielistä, jota henkilö ymmärtää.

Asiassa on näin ollen syntynyt tältä osin kieleen perustuvaa välitöntä syrjintää koskeva syrjintäoletus.

Syrjintäoletuksen kumoaminen

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan, jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Yhdenvertaisuuslain 11 §:n 1 momentin mukaan erilainen kohtelu ei ole syrjintää, jos kohtelu perustuu lakiin ja sillä muutoin on hyväksyttävä tavoite ja keinot tavoitteen saavuttamiseksi ovat oikeasuhtaisia.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa ensinnäkin, että Suomessa ei ole voimassa yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevaa lakia. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että vastaajan menettely olla antamatta tietoja hyväksyttävän pysäköinnin edellytyksistä kielellä, joka on yrityksen käyttämä kieli, ei perustu lakiin.

Yhdenvertaisuuslain 11 §:n 2 momentin mukaan erilainen kohtelu on oikeutettua siinäkin tapauksessa, että kohtelun oikeuttamisperusteista ei ole säädetty, jos kohtelulla on perus- ja ihmisoikeuksien kannalta hyväksyttävä tavoite ja keinot tavoitteen saavuttamiseksi ovat oikeasuhtaisia.

Suomen perustuslain 6 §:n 2 momentin mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan muun muassa kielen perusteella.

Perusoikeusuudistuksen esitöiden mukaan perustuslain syrjintäkielto ei kiellä kaikenlaista erontekoa ihmisten välillä, vaikka erottelu perustuisikin syrjintäsäännöksessä nimenomaan mainittuun syyhyn. Olennaista on, voidaanko erottelu perustella perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävällä tavalla. Tämä ilmenee myös valitusta sanamuodosta "ilman hyväksyttävää perustetta asettaa muihin nähden eri asemaan". Perusteluille

asetettavat vaatimukset ovat erityisesti säännöksessä lueteltujen kiellettyjen erotteluperusteiden kohdalla kuitenkin korkeat. (HE 309/1993 vp s. 44.)

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että kieli on erikseen lueteltu niin perustuslaissa kuin yhdenvertaisuuslaissa kiellettynä syrjintäperusteena.

Ottaen huomioon perustuslain 6 §:n 2 momentin sisältämän syrjintäkiellon yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että vastaaja ei ole saadun selvityksen perusteella esittänyt menettelylleen perus- ja ihmisoikeuksien kannalta hyväksyttävää tavoitetta tai muuta hyväksyttävää perustetta. Näin ollen asiassa ei ole tarpeen arvioida, ovatko yhtiön keinot tavoitteensa saavuttamiseksi olleet oikeasuhtaisia.

Johtopäätös

Edellä todetuin perustein yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, ettei vastaaja ole kyennyt kumoamaan asiassa syntynyttä syrjintäolettaa. Lautakunta kieltää vastaajaa uusimasta hakijaan kohdistamaansa syrjivää menettelyä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan päätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta päätti hyväksyä esittelijän esityksen.

Lainkohdat

Suomen perustuslaki (731/1999) 6 § 1 ja 2 momentti

Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 1 §, 2 § 1 momentti, 8 § 1 momentti, 10 §, 11 §, 20 § ja 28 §

Hallintolaki (434/2003) 1 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.

Asian ovat päättäneet Outi Anttila (puheenjohtaja), Merja Heikkonen, Husein Muhammed, Niina Mäntylä ja Milka Sormunen. Asian esittelijä Maija Salmi Lipiäinen.